

Fátima

OVER

Fátima heeft een lang verleden. Onder de Arabische bezetting kreeg de plaats deze naam en ontwikkelde zich. Volgens de overlevering zou tijdens de christelijke Reconquista de tempelridder Gonçalo Hermingues, ook wel bekend als Traga-Mouros, verliefd zijn geworden op Fátima, een Moorse vrouw die in een hinderlaag gelokt werd en gevangen was genomen. De liefde was wederzijds; zij bekeerde zich tot het christendom en nam de naam Oureana aan.

In de 16e eeuw werd de plaats verheven tot parochie van het kerkelijk college van Ourém en werd onderdeel van het bisdom Leiria.

Fátima is enorm gegroeid vanaf het moment van de verschijning van de Heilige Maagd in Fátima in het begin van de 20ste eeuw. Het werd één van de grootste Maria-vereringsoorden van Portugal, die ook door de katholieke kerk wereldwijd wordt erkend.

De eerste verschijning vond plaats in 1917, in de plaats Cova da Iria, waar tegenwoordig het heiligdom, Santuário, staat. De grootste toestroom van pelgrims vindt plaats op 13 mei (met de Kaarsprocessie (Procissão das Velas) de avond ervoor, en de Vaarwelprocessie (Procissão do Adeus) op 13 mei die de viering afsluit) en op 13 oktober. Tussen deze twee data worden echter ook op alle 13e dagen van de maand kleinere vieringen gehouden.

De huisjes waar de herdertjes gewoond hebben, die de Heilige Maagd van Fátima (Nossa Senhora de Fátima) hebben zien verschijnen, zijn in het dorp Aljustrel te bezichtigen.

In de tuin van het huis van Lúcia (één van die herders), staat een monument dat de 2e verschijning aangeeft van de Vredesengel en het einde van de Via Sacra, die in het Santuário begint. Langs deze Via Sacra staan 14 kapelletjes die door katholieke Hongaarse vluchtelingen, die naar het westen vluchtten, zijn geschonken. In Valinhos, op 400 meter van het dorp, staan monumenten die de 4e verschijning in 1917 herdenken, evenals in Loca do Anjo, waar in 1916 de herdertjes voor de 1ste en 3e keer de Vredesengel zagen.